

TÖLGYESI LÍVIA - MISI MACI SZÁMOL

– Mama, kérlek, mondj egy mesét! – brummogja szomorúan Maci Marcsi a mamájának.

A kis plüss maci megbetegedett. Mumpszos lett. Még a meleg ágyban sem jó most semmi.

– Marcsikám, pöttöm mackókám – simogatja meg medvebocsát maci mama. – Mit meséljek? Megvan. A nem túl értelmes medvecsemetéről szól ma a történetem. Brummadza Mihály, vagy, ahogy mindenki becézte, Brumi Misi egy merész plüss medve volt.

Szóval ez a mi merész Misink, az egyik márciusi szombaton arra ébredt, hogy nem süt a Nap. Egy minutum alatt magára kapta a melegítőnadrágját és a mackófelsőjét. Még a szemüvegét is megkereste, mivel Misi mind a két szemére bandzsított. Azért, mielőtt elindult volna, megtömte melegítője zsebét makkal és mézeskaláccsal.

– Nem tudni meddig maradok távol, jó meleg otthonomtól – morogta magában, míg komótosan bezárta a medvekuckó ajtaján, mind a három lakatot.

Mintha megmozdult volna valami fölötte. Ámulva bámult a mandulafára. Csak nem egy sárkány?!? Brumi Misi meghökkent, majd számolni kezdett. Számolt ám módszeresen. Csakhogy a háromnál megakadt. Bandzsított a mi medvének, de még mindig nem látta, hogy nem igazi rém mászkál a magasban.

– Mindegy – mondta, s mackómancsát előkapta, karmait maga elé meresztette, a számolást újra kezdte. Másodszorra sikerült. – Három meg négy, anyyi, mint, hét – miután ezzel megvolt, megmorogta a sárkányt: – Te vetted el a Napot?

Brummadza Misi még nem ismerte a szomszéd mackócsalád medvebocsát, Mackó Marcit. A pajkos szomszéd mackó papírmásé rémnek szánta a sárkányt: a Mackónapi mulatságra. Ez a rém mászkált Brummadza Misi mandulafája számtalan ága között.

– Brummm, nem is hét, hanem tizenkét feje volna? Hmmm, vagy huszonhárom? – emelgette mancsait Brumi Misi bandzsa szemei elé, ám már émelygett a magasba bámulástól. – Emiatt a millió meg még egy fejjé valami miatt nincs Nap?

Több sem kellett a mi oktondi medvéneknek. Odacammogott a mézesmadzaghoz, amivel a méheket szokta kommandírozni. A madzagot, amolyan mackósan megmozgatta. Az először hármat, majd harminchármat, majd még többet pördült. Háromszor harminchárom után rátekeredett a rém sárkány nyakára: legalább háromszor. Nemigen számolt jól a mi Misink. Mackómancsa karmait meresztgetve próbálta még egy ideig, aztán feladta. Lényeg, hogy a mézes madzag a rémet összemaszatolta. Misi megrángatta. Először csak a mandulafa hetvenhetedik ágáig ráncigálta le, aztán a harmadikig, végül a sárkány lepottyant a földre. A Nap megint számolatlanul ontotta magából a meleget...

– Köszönöm, mama, jó mese volt. Kicsit elálmosodtam. Most alszom. Remélem, hogy Brummadza Mihály nem kapta el tőlem a mumpszot! – motyogta még félálomban Marcsi.

– Nem, nem, Kincsem, a meseszereplők nem lehetnek mumpszosak. Nem számítva téged.

Brumi Misi karmot mereszt,
rémes sárkányt el nem ereszt.
Hú, mennyi fej! – számol szépen:
egyem, hármam, ötöm, hétem.